

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ	Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ »	14.
Διὰ τὰ δημόσ. ζ. δημοτ. γραφεῖα »	20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. »	16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Βουλὴ.

Συνεδρίασις τῆς 14ης Δεκεμβρίου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Χατζόπουλος (Ἐβρυτανίας). Ἀγορεύων ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ὑποστηρίζει ὅτι θεωρεῖ ἀνωφελεὲς νὰ γίνῃ ἐπανάληψις τῶν ὑπὸ πολλῶν δοκιμῶν ῥητόρων ἀναπτυχθέντων ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος διότι τοῦτο κατανατᾷ ταυτολογίᾳ. Δὲν πρόκειται, λέγει, σήμερον νὰ ἐπιψηφίσῃ τις τὴν ἀλλαγὴν προσώπων, διότι ὁ λαὸς διὰ τὴν αὐτὴν μεταβολὴν ἀδιαφορεῖ ἐπιθυμεῖ ὅμως καὶ θέλει ἀλλαγὴν πραγμάτων ἢ συζήτησιν λοιπὸν αὐτῆ δέον νὰ στραφῇ περὶ τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ περὶ τὰ πρόσωπα. Ἡ πρώτη παράγραφος τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον δεικνύει τρανώτατα, ὅτι ἡ Βουλὴ συναισθάνεται τὰ ἀπαιτήσεις καὶ ἰδέαι, αἱ ἔχει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς περὶ τῶν ἐνεργηθέντων βουλευτικῶν ἐκλογῶν φρονεῖ ὅμως ὅτι ὁ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐπικινὸς διὰ τὴν νομιμότητα τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι ἀρμόζων, διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν πρόκειται ν' ἀποδεχθῇ ἀξίως τῆς ἀποστολῆς του διὰ τῶν ἐν τάξει καὶ νομιμότητι ἐνεργηθειῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδείχθη ἀξίως τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς του κατὰ τὸ 1821 ὅτε ἐδράξατο τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ τυράννου του καὶ ἐπάλασεν ἀνδρείοτατα ἐπὶ 7 ἔτη. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξε κατὰ τὸ 1823 ὅτε καθιέρωσεν ἀθρόως καὶ ἀναιμάκτως συνταγματικὸν πολίτευμα, τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀξίαν του. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατέλυσε μίαν δυναστείαν κατὰ τὸ 1862 ἀνευ ταραχῶν καὶ ἐνήργησεν ἐκλογὰς ἐν πλήρει τάξει καὶ νομιμότητι ὥστε περὶ τὸν θεωρῶ νὰ ἐπαινεθῇ σήμερον διὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐκλογὰς. Ἀκολουθῶν ἐξετάζει τὸ διέπον ἡμᾶς σύστημα καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι χρῆζει βελτιώσεως καὶ διορθώσεως, διότι ὁ λαὸς ἤρξατο νὰ ἐννοῇ τί συμφέρει νὰ γίνῃ. Ζητεῖ μεταβολὴν πραγμάτων καὶ οὐχὶ προσώπων. — Δὲν ἐξετάζω, λέγει, ἀν ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον εἶναι τυπικὴ ἢ οὐσιαστικὴ. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡμεῖς ὀρείλαμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ διορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἀς ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα εἰλικρινῶς καὶ τότε δυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἐξεύρωμεν τὸ μέσον τῆς βελτιώσεως τῶν κοινῶν. Ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἐπέλθῃ ἀναζωπύρωσις τῶν φρονημάτων τοῦ 1821 παρὰ τῷ λαῷ, ὅπως δυναθῶμεν ν' ἀντεπεξέλθωμεν ἔρρωμένως κατὰ τῶν

ἐξωτερικῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἑλληνικὸς διγερμένος εἰς ἐλευθέρους καὶ δούλους θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκ περιτροπῆς θὰ ἐπιτείνωνται. Ἀς διορθώσωμεν λοιπὸν τὰ ἐσωτερικὰ μας καὶ τότε τίθεμεθα εὐθὺς κινήσει τὴν ἀσφαλῆ βῆσιν πρὸς ἐνέργειαν ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασιν. Ἀς μὴ δειχθῶμεν ὅτι εἴμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ 1854, αἱ ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1821. — **Κ. Κουμουτσούρος**. Ἐάν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἦναι ἀξίως ἀπόγονος τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1821 τὸ ἀπέδειξεν ἡ Ματαράγκα. — **Χατζόπουλος**. Ἀς πείσωμεν τὸν λαὸν ὅτι εἰς τοῦτο βαδίζομεν, αἱ ἐμπνεύσωμεν αὐτῷ τὰς ἰδέας τῶν προγόνων μας καὶ θέλωμεν μάθει περαχρῆμα ὅτι εἶναι ἔτοιμος καὶ θυσίας νὰ ὑποστῇ καὶ μεγάλα καὶ τολμηρὰ ἔργα νὰ πράξῃ. Ἡ μάχη τῆς Ματαράγκας, ὡς εἶπεν ὁ διακόψας με, μαρτυρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ ἡρωϊκὰ ἔργα ἀξίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. — **Κίττα** ἐξετάζει τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι δὲν στηρίζεται ἐπὶ ὀρθῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἰσχύον τοῦτο σύστημα, ὁ ἐκλογεὺς ψευδοπορεῖ πολλοὺς ἀντιπροσώπους του, ὅλως διαφέροντας κατὰ τὰ φρονήματα. — **Πολυλάς**. Ὀμιλεῖ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ βασιλικὸν λόγον ἰσχυρίζομενος, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἐνήργησαν πάντῃ ἀνεπηρέατως, ἀρνηγίται δὲ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τὴν ἐκλογὴν Κερκύρας, εἶτα, ἐξετάζει τὸ οἰκονομικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ζήτημα καὶ ὑποστηρίζει ὅτι κακῶς διεξήχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. — **Καρδάλης**. Ἐξετάζει τὰ τοῦ δανείου τῶν 60,000,000 καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἐξωδεδύθησαν πολλὰ εἰς τὰ ἀμοιμάς τῶν ἐργασθέντων πρὸς συνολόγησιν αὐτοῦ. — **Τ. Φιλήμων**. Δικαιολογεῖ τὴν φηφὸν του, λέγει, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἐκεῖνος, ὅστις θέλοντες νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς κυβερνήσεως προσπαθοῦν νὰ ἐξευτελίωσιν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἑλληνισμόν, ἀγνοοῦσιν ὅμως ὅτι ὅσον βλάπτει τὰ ἔθνη ἢ κομπορημοσύνη ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι καταστρεπτικὴ καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μίαν σφαιρὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν ὑποίαν ὑποστηρίζουν 5 ἑκατομμύρια ἐλευθέρων καὶ δούλων ἑλλήνων καὶ 6,000 πλοῖα, δι' ὧν δεσπόζει τῆς Μεσογείου ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Φυλὴ τοιαύτην κεκτμένη δύναμιν δὲν δύναται ἢ νὰ κατασχῶσιν καὶ ἐπιτύχῃ τοῦ ποθομένου. Ἀκολουθῶν ἐξετάζει τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ζήτημα.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 7 μ. μ.

Συνεδρίασις τῆς 15ης Δεκεμβρίου.

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται περὶ τὴν 3 μ. μ. καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπιψηφίσθησαν τὰ πρακτικὰ, ὁ κ. Κρεστανίτης ἐρωτᾷ περὶ ἀξιωματικοῦ τιμαρηνθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, διότι ἐξεβαλε τοῦ θεωρίου τῶν ἀξιω-

ματικῶν τὸν ὑπαστυνόμον Τσακίρην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνεται μακρὰ συζήτησις καὶ πολλοὶ ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον, οἱ μὲν κατακρίνοντες, οἱ δὲ ὑπερασπιζόμενοι τὴν πρᾶξιν. Ὁ κ. πρόεδρος δίδει ἐξηγήσεις ἐπὶ τούτου καὶ λέγει ὅτι ὁ ὑπαστυνόμος εἰσῆλθεν ἐκεῖ, ἵνα καλλίτερον ἐπιβλέπῃ τὰ θεωρεῖα, ὃ δὲ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θεωρεῖ παρεξήγησιν τὴν εἴσοδον τοῦ ὑπαστυνόμου Τσακίρη εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ἀξιοματικῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κουμουνοῦρος λέγει ὅτι οὔτε κἀν κατὰ νοῦν ἐπῆλθε τινὶ νὰ προσβάλῃ τὴν τιμὴν ἢ τὴν θέσιν τῶν ἀξιοματικῶν, καὶ ὅτι, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπάγεται εἰς τοὺς νόμους τῆς βουλῆς καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προέδρου ἢ ἐπιτρόχου τῶν θεωρειῶν, ἐπομένως ὁ πρόεδρος ἔστειλεν ἀνθρώπον νὰ ἐπιτηρῇ τὰ θεωρεῖα. Περιαιῶται τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὁ κ. Δουζίνας συνηγορεῖ ὑπὲρ χωλοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ προτείνει νὰ δοθῇ αὐτῷ βοήθημα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκ δρ. 400. — Κουμουνοῦρος. Ὑποβάλλει νομοσχέδιον, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται νὰ μὴ παρευρεθῶσι δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι κατὰ τὰς προσερχεῖς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχικῶν συμβούλων. — Σέρβος. Δύριον ἐνεργεῖται ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ Κορινθίας, ἧτις ἠκυρώθη ἕνεκα τῶν πιέσεων καὶ τῶν διαφόρων βικιοπραγιῶν, ὃ δὲ νομάρχης δ: ἐξετέλεσε τὸ καθήκον του ἐπαύθη, ὁ καταδιώξας τοὺς παραβάτας εἰσαγγελεύς καὶ εἰς τῶν πρωτοδικῶν μετετέθησαν, τὰ τοιαῦτα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν κλονίζουσι τὰς πεποιθήσεις, καὶ ἐρωτᾷ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ἂν ταῦτα ἔχωνται ἀληθείας, καὶ ὅτι πληροφορεῖται ὅτι παρὰ τοῖς ὑπάρχουσι στρατιώταις καὶ χωροφύλαξι προσετέθησαν καὶ ἄλλοι. — Κουμουνοῦρος. Λέγει, ὅτι πρόκειται περὶ διοικητικῆς πράξεως, καὶ ὅταν ἡ βουλὴ τελειώσῃ τὸ κύριον ἔργον, ἡ κυβέρνησις θὰ δώσῃ λόγον περὶ αὐτοῦ. — Βαλτινός. Λέγει, ὅτι ἡ μοιραρχία ἐξήτησεν ἐνίσχυσιν ἐκ 30 ἀνδρῶν, οὗ καὶ ἐπεμψε καὶ ὅτι ἤλλαξεν ὄλους τοὺς στρατιωτικοὺς, ὅσοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰς προηγούμενας ἐκλογὰς τῆς Κεραλληνίας. — Ράλλης. Πρόκειται περὶ διοικητικῆς πράξεως φερούσης τεκμήριον τῆς καταδολιεύσεως τοῦ δικαιώματος τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ ταῦτα, ἀπὸ ἐπαύθη ὁ νομάρχης ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἐντός 11 ἡμερῶν τρεῖς μετετέθησαν μοιραρχοί. — Ὁ κ. Βαλτινός λέγει ὅτι δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον διότι τούτο εἶναι ἄσχετον ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν. Ὁ κ. Ράλλης θέλει ἀπὸ τοῦδε νὰ γνωρίζῃ ἡ βουλὴ ὅτι ἐλήφθησαν ὄλα τὰ μέσα παρὰ τῶν ὑπουργείων ἐσωτερικῶν, δικαιοσύνης καὶ στρατιωτικῶν, ὥστε νὰ καταστραφῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἐκλογῶν ἐπιμένει προκαταρκτικῶς ἡ βουλὴ νὰ ἐξετάσῃ ὄλα ταῦτα, ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Ζερβόν, εἰπόντα ὅτι αὐτοὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐξήτησαν τὰς παύσεις τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐστάλησαν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ κ. Ζερβός δικαιολογεῖται διὰ τούτο, ὃ δὲ κ. πρόεδρος καλεῖ τὴν βουλὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. — Φιλήμων. Λαμβάνει τὸν λόγον καὶ συνεχίζων τὴν τῆς προτερίας ὀμιλίαν του λέγει ὅτι δίσταται πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἢ ἀκολουθεῖ ἡ νῦν κυβέρνησις, δίσταται συγχρόνως καὶ πρὸς τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τοῦ ἐλλ. στρατοῦ, ἂν παραδέχεται ἡ κυβέρνησις. Ζητεῖ νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα, ὅπερ καθιέρωσεν ἡ Πρωσία τὸ 1808, ἧτοι τὴν καθολικὴν ἐγκύμανσιν ὄλων τῶν πολιτῶν, διότι ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν μικρῶν μέσων τῆς δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ καὶ διατηρήσῃ στρατὸν πολυάριθμον. Λέγει ὅτι ὁ πολίτης δέον ἐν τῇ καὶ στρατιωτικῆς κηρύσσεται κατὰ τῆς προσκλήσεως ξένων ἀξιοματικῶν πρὸς μόρφωσιν τοῦ στρατοῦ ἐλέγγει πικρῶς τοὺς ἐκφράσαντας ἀρὰς κατὰ τοῦ παρελθόντος, διότι οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγῃ ἀπολύτως τὸ παρελθόν, ὅπερ ἐδημιούργησε καὶ τὸ βῆμα τῆς

βουλῆς, ἐξ οὗ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ καταρῶνται τὸ παρελθόν ἐκεῖνοι, οἵτινες οὐδὲν πλεονέκτημα δίδουν εἰς αὐτὸ καταλήγει δὲ ἀναγινώσκων νέον σχέδιον, δι' οὗ κυρίως ἀπαιτεῖ πίστιν εἰς τὴν δύσιν καὶ ἀνάπτυξιν ἐθνικὴν καὶ ὕλικὴν τοῦ τόπου. — Μεσημέριος. Οἱ ἀγορεύσαντες κ. κ. Ζαήμες, Ρικάκης καὶ Φιλήμων φέροντες τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων ἔδωκαν αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐπαναλάβῃ τὸν λόγον καὶ ἐτενέστερον λαλήσῃ. Ἡ ὀμιλία τοῦ κ. Μεσημεριεῖος στρέφεται περὶ τοῦ τί δεῖ γενέσθαι. Ἀφηγεῖται τὰ καλὰ, ἅτινα ἐπέφερεν ὁ πολιτικὸς σύνδεσμος κατὰ τὸ 1874 τῶν κ.κ. Κουμουνοῦρου, Ζαήμες καὶ Δεληγιώργη διότι αἱ ἐνώσεις σώζουσι τὰ ἔθνη, ὅπως αἱ διαίρεσεις φέρωσι ταραχὰς, συντριβῶσι τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ ἄγουσι τὰ ἔθνη εἰς περιπετείας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καταστροφὴν ἀλλ' ἡ ἐξουσία διετέθη δυσμενῶς καὶ ἀπεφασίσθη ἐν μὴ δέοντι ἡ ἀποδημία τοῦ βασιλέως οἰκογενειακῶς, ὅπερ ἐκλόνησε τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα, ἐκλόνησε τὸ φρόνημα τοῦ τόπου καὶ κατεδίωκεν εἰς ἀπραξίαν τὸ τότε ὑπουργεῖον ἀναπτύσσει τὰ μετὰ ταῦτα, κατακρίνει τὴν οἰκουμένην, ἧτις ἀπέτρεψεν τὴν Ἑλλάδα νὰ μετᾶσῃ τοῦ βωσοτουρκικοῦ πολέμου οὐδὲν εὐρίσκει ὠφέλιμα τὰ ἄτακτα κινήματα καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ συμφέρουσα τῇ Ἑλλάδι πολιτικὴ εἶναι ἡ τῆς συμπράξεως μετὰ πάντων τῶν χριστιανικῶν λαῶν πρὸς καταλύσιν τῆς μουσουλμανικῆς δεσποτείας καὶ τῆς ἀνακρίτου τῆς ἰσοπολιτείας ὄλων τῶν οἰκούντων τὴν Ἀνατολὴν λαῶν. Ἡ σλαβοβουλία λέγει διήρησε τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Βυρραπτικῆς Τουρκίας καὶ ἡ Εὐρώπη προτιμᾷ τὴν μουσουλμανικὴν ἐξουσίαν, ἧτις κατισχύει τῶν διηρημένων χριστιανικῶν λαῶν, καὶ καταλήγει συνιστῶν τὴν σύμπραξιν, χριστιανικῶν λαῶν, καὶ καταλήγει ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τότε καὶ ὅταν πλάσσωμεν ἰσχυρὰν δύναμιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τότε θέλομεν ἐπιτύχει τῆς συμμαχίας τῆς δύσεως. — Γ. Ἰακωβόπουλος. Ἀρχεται τοῦ λόγου του, ἀναφωνῶν ὁπίσω ἀντιπολίτευσις, καὶ σὺ κυβέρνησις ὁπίσω καὶ λέγει ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὑπάρχει ἀντιπολίτευσις καὶ ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι κυβέρνησις ἢ ἡ κυβέρνησις ἀντιπολίτευσις, ἀλλὰ σύνταγμα χωρὶς ἀντιπολίτευσεως δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὸ ἔθνος καὶ αὐτὸς ἐρχόμενος ἔβλεπεν φέρει αὐτήν. Δὲν ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' οὐτε εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι εἶναι ἀντιπολίτευτος. Ἐξετάζει διὰ τί δὲν ὑπάρχουν συνταγματικὰ κόμματα εἰς τὴν βουλὴν καὶ εὐρίσκει ὅτι αἰτία τούτου εἶναι διότι οἱ πάντες ἐν τῷ παρελθόντι ἦσαν φιλοπόλεμοι. Εἰσέρχεται ἀκόλουθως εἰς τὰ ἀναπτυχθέντα κατὰ τὰς πολυμέρους ταύτας συζητήσεις ζητήματα καὶ εἰς τὰς ἀποδεχθείσας εἰς τὸ ἔθνος ἐλευσιότητας καὶ ἀνευρίσκει τὴν αἰτίαν τῶν κακοδαμνικῶν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Βορρά, ὅπερ μυστικῶς ἐπενήργησεν ἐπὶ ὄλων, καὶ δὲν μᾶς ἄρνησεν οὔτε νὰ πολεμήσωμεν οὔτε ἐσωτερικῶς νὰ ὀργανωθῶμεν. Λέγει ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶναι χριστιανός, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ σλαῦος. (Ἐνταῦθα διακόπτεται ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη, δ: παρατηρεῖ αὐτῷ νὰ μὴ ἐκφραζῆται οὕτω περὶ εὐεργετῶν, καὶ ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν προσεκτικῶς). Δὲν ὀμιλεῖ, λέγει ἀσέπτως εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ καὶ δύναται νὰ ὀμιλῇ οὕτω περὶ τοῦ Τσάρου, διότι ὀμιλεῖ σήμερον περὶ ὑπευθύνων. Ἐπαναλαμβάνει ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶναι χριστιανός, καὶ ἐπειδὴ γίνονται αὐτῷ παρατηρήσεις λέγει ὅτι κατὰ τὸ σύνταγμα οἱ δὲν εἴθε χριστιανοί λέγει ὅτι οὔτε πόλεμος ἦτο οὔτε εἰρήνη, οὔτε ἡ ἐξοδος τοῦ στρατοῦ ἦτο πόλεμος, ἦτο ληστρικὴ εἰσβολὴ καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκείνου πνεύματος τοῦ Βορρά, διότι ἀργὰ κατεβίβασεν εἰς τὸ στάδιον τὸν βασιλέα (δικαίωπτεται ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ), ἀλλὰ λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς διέταξε τὴν ἐξοδὸν τοῦ στρατοῦ, διότι δὲν ὑπάρχει καμμία διαταγή (ὁ κ. Ζα)

Πετμεζάς λέγει ὅτι αὐτὸς ὑπέγραψε τὴν διαταγὴν καὶ εἶναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν). Ἐπρεπε, λέγει, νὰ ὑπάξει ἐδῶ, διότι εἰς συνταγματικὸν κράτος τοιαύτη διαταγὴ εἶναι κήρυξις πολέμου καὶ κήρυξις πολέμου δὲν ἐγένετο. Ἔπειτα εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου, λέγει ὅτι πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰμεθα ἠττημένοι, διότι ἀπὸ τοῦ 1865 οὐδεμία πολεμικὴ ἐτοιμασία ἐγένετο καὶ ὅτι ἐπρομηθεύθησαν τελευταῖον σάπιαν πυρίτιδα, σάπια ὑποδήματα, σάπια γαλέττας; (ὁ κ. Σ. Πετμεζάς; διαμαρτύρεται). Θεωρεῖ περιττὴν τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ βασιλικοῦ λόγου, ἀνακρίβη δὲ τὴν δευτέραν, ἀναφέρει περὶ τῶν δανείων ὅτι ἐγένοντο ἐναντίον τοῦ συντάγματος, λέγει ὅτι ἡ σύνοδος κακῶς ἐνήργησεν ἐξουσία τοῦ μακρῆς. Ἐπὶ τέλους λέγει ὅτι πρέπει νὰ εἴπῃ καὶ τί ζητεῖ, ἀφοῦ κατακρίνει τὰ γινόμενα. Λέγει ὅτι ἡ δύνατο νὰ ψάλλῃ ὕμνον πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἄσμα τῶν ἀτμάτων ὅπου ἀναγινώσκει καὶ τελευταῖα ἀναγινώσκων τὰς ὑπ' αὐτοῦ κληθείσας δέκας ἐντολάς ἧ ἐθ ν ι κ δ ν δ ε κ α λ ο γ ο ν ὅστις περιλαμβάνει τὰς ἐξῆς δέκα ἐντολάς: παῦσιν τῶν δανείων· καταργῆσιν τοῦ στρατοῦ· αὐξήσιν τῶν ἀτομοτελωνιδῶν· πώλησιν τοῦ στόλου καὶ τῶν μοναστηρίων· πύξιν τῶν συντάξεων πλὴν τῶν στρατιωτικῶν, κτλ. κτλ. — Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τὸν κ. Ἰακωβάτον ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ, ἐάν τις ζητῇ τὸν λόγον, διότι θὰ θεωρήσῃ τὴν συζήτησιν περικωμηνήν. Ὁ κ. Τρικούπης λέγει ὅτι πολλοὶ θὰ ὁμιλήσωσιν, ἀλλὰ περιμένουσι ν' ἀκούσωσι τοὺς ὑπουργούς. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος πρωθυπουργὸς λέγει ὅτι δὲν ἔ' ἀπαντήσῃ καὶ προκαλεῖ τὴν βουλὴν νὰ συνεδριάσῃ καὶ τὴν αὔριον, διότι πολλὰ εἶναι αἱ κατεπεύγουσαι ἀνάγκαι. Ὁ κ. Τρικούπης λέγει ὅτι ἡ ὄρα ἐπρωχώρησε, πολλοὶ βουλευταὶ ἀπῆλθον καὶ δὲν θὰ γινώσκουν τὴν μεταβολὴν ταύτην τοῦ κανονισμοῦ, εἰς ἣν ὀρεῖλομεν νὰ προβαίνωμεν μετὰ φειδοῦς. Ἐρωτᾷ τί τὸ προκαλεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ αὔριον συνεδρίασιν. Ἐν εἶναι τὸ ἐπεύγον, ὁ προϋπολογισμὸς, ἀλλὰ οὗτος δὲν ὑπεβλήθη, καὶ διὰ νὰ ψηφισθῇ δέον νὰ ψηφισθῇ πρότερον ὁ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ νόμος, θ' οὔτε εἶδομεν, οὔτε συντεταγμένοι εἶναι· ὅθεν δὲν πιστεύει ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ζητεῖ συνεδρίασιν αὔριον, ἵνα ψηφίσωμεν κατεπεύγοντα νομοσχέδια, ἀλλ' ἵνα ἀπαλλαγῇ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης. Ὁ κ. Δηληγιάννης ἀπαντᾷ ὅτι καὶ προϋπολογισμὸς καὶ νομοσχέδια εἶναι ἔτοιμα, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θέλει νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν θέσιν τῆς ὡς πρὸς τὸ παρελθόν, ἵνα ὑποβάλῃ τὰς διὰ τὸ μέλλον σκέψεις τῆς. Ὁ κ. Οἰκονόμου κατακρίνει τὴν κυβέρνησιν ὡς ἀποφεύγουσαν τὸν ἔλεγχον, θ' ἔπρεπε νὰ ὑπομείνῃ χάριν τῆς τιμῆς τῆς. Ὁ κ. Ἀθ. Πετμεζάς λέγει ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν συνειθισε νὰ λέγῃ ἔτοιμα τὰ πάντα, ἐνῶ οὐδὲν ἔχει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πιεζῶσι τὴν ἀντιπολίτευσιν ζητοῦντες νὰ γίνῃ αὔριον συνεδρίασις. Καταπαύει ἡ συζήτησις, ὁ πρόεδρος θέτει εἰς ψηφιστάριον τὸ ζήτημα τῆς συνεδρίασεως τῆς αὔριον, ἣν παραδέχεται ἡ βουλὴ κατὰ πλειονοψηφίαν δι' ἀνασάσεως καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8 μ. μ.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 14/26 Δεκεμβρίου 1879.

Φαίνεται ὅτι εἶναι πεπρωμένον κατ' ἔτος τὸ Ἡρακλειεῖον νὰ ὑφίσταται, ἕνεκα τοῦ ἀπιστεῦτου φανατισμοῦ τῶν ἐπιτοπιῶν ὀθωμανῶν, ταραχῆς καὶ κλονισμοῦ, οἵτινες, οὐ μόνον πᾶσαν ἐμπορικὴν κίνησιν διακόπτουσιν, οὐ μόνον παραλύουσι τὴν τε διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν μηχανὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ θανάτου ἀπειλοῦσι τοὺς φιλησυχούς κατοίκους αὐτοῦ χριστιανούς. Πρὸ ὀλίγου μόλις καιροῦ συνεπληρώθη τριετία

ἀπὸ τῶν ἀποτροπαιῶν ἐκείνων σκηνῶν, ὧς ἐγεγόμεθα μάρτυρες κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον τῶν Ὀθμανίδων ἀνάβασιν τοῦ Μουράτ. Οὐδεὶς τῶν Ἡρακλειωτῶν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὰς ματωμένους κρυγὰς: τῶν συμπολιτῶν μας ὀθωμανῶν οἵτινες, βεβακχουμένοι ἐξ ἀγρίας χαρῆς, περιήρχοντο κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καθ' ἑκατοντάδας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, πυροβολοῦντες, ἀλλοτρίους, καὶ εἰς ἀνήκουστον τρόπον ἐμβάλλοντες τοὺς ἐντὸς τῶν οἰκῶν των κεκλεισμένους χριστιανούς. Πρὸ δέκα μόλις ἡμερῶν, ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Ἡρακλείου καὶ ἀπαξιάπικα ἡ Ἑυρωπαϊκὴ ἀποικία ἐπέβησαν ἐπὶ τῶν ἐτησίαν μνημοσύνων τῶν πέρυσι ἀνάνδρου ὑπὸ βασιβοῦζοῦκων δολοφονηθέντων περιελαύττων William Anderson καὶ Νικολάου Βλαχάκη, καὶ νέει καὶ πάλιν ταραχαί, πολλῶν σπουδαιότεροι τῶν προηγηθεισῶν, συνέβησαν ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν, ἐντὸς τῆς πόλεως, διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν:

Τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπικ, καθιερωθεῖσαν κατὰ τὰ προνόμια ἃ ἐκ ταύτης τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐκτήσατο, ὁ πολὺς ὄχλος δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ ὑφιστάμενα ἕνεκ τινῶν ἐπιδείξεων, αἵτινες, ἀλλαγῆς οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην θὰ παρήγων ἐντύπωσιν. Εἰς αὐτάς πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἐνταῦθα συντεχνιῶν, αἵτινες, πρὸ ἡμερῶν ἀπερῆσαν ὅπως μετὰ πάσης δυνατῆς μεγαλοπρεπείας, ἰδίᾳ δὲ μετὰ σημαιῶν, πανηγυρίζωσι τὰς ὑπ' ἐκάστης αὐτῶν τελοῦμενας τῶν Ἀγίων ἐορτάς. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πρώτη ἐορτάζουσα συντεχνία ἦν ἡ τῶν οἰνοπωλῶν, ἧτις ἀπειδῶς διαπανήσασα ἐτέλεσε πρᾶγματι πανηγυρικῶς τὴν ἐορτὴν τῶν Βισοδίων τῆς Θεοτόκου. Ἡ μεγαλοπρεπεστάτη τῆς συντεχνίας σημαία, ἰδίᾳ ἕνεκα τοῦ κυανολεύου αὐτῆς Ἑλληνικοῦ χρώματος, διήγειρε τὸν φανατισμὸν μέχρι τοῦ ζεῖθ αὐτοῦ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πολλὰ συμβούλια συνεκροτήθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν σπουδαιωτέρων ἀγάδων. Τὴν ἐπομένην τηλεγραφήματα ἐπὶ τηλεγραφημάτων ἐστάλησαν πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, καταγγέλλοντα τοῦ χριστιανοῦ; ὡς στασιάσαντας κατὰ τῆς ἀρχῆς; ὡς στήσαντας Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ τὰ ἔσχατα κατὰ τῶν ὀθωμανῶν μηχανηθέντας, οἵτινες ἕνεκα τοῦτου μετὰ λύπης ἔβλεπον ἑαυτοὺς; ἠναγκασμένους νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των κτλ. Ἐκ τῶν ἐσφαλμένων τούτων πληροφοριῶν παραπεισθεὶς ὁ Γεν. Διοικητῆς, ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν σημαιῶν ἐν ταῖς τοιούτου εἴδους τελεταῖς. Τὴν εἶδῃσιν ταύτην μετὰ πολλῆς τῆς δυσσεσκείας ἤκουσαν ἅπαντες οἱ χριστιανικοὶ, ἰδίᾳ δὲ οἱ τὰς συντεχνίας ἀποτελοῦντες, οἵτινες πᾶντορα συνελθόντες, ἐτηλεγράφησαν τῷ Γεν. Διοικητῇ ἐξαιτούμενοι τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, καὶ ἀγγέλλοντες ὅτι δι' ἀναφορὰς ἀκολούθως θελοῦσιν ἐκθέσει τοῦ; λόγου, οἵτινες παρῶρρησαν τοὺς ὀθωμανούς; εἰς τὸ διάβημα τοῦτο. Πράγματι ἡ ἀναφορὰ ἐγένετο καὶ ἐστάλη, φέρουσα ἑκατοντάδας; ὑπογραφῶν καὶ καταγγέλλουσα τὸν Μουτσαρίφην, ὡς γεγόμενον ὄργανον ἐμπαιθῶν ἐνεργειῶν, τοῦ; ὀθωμανοῦ; συμβούλου; Χουσην Μερτζαδάκην, Βεσμῆν, Κατσουλάκην, Μελέτιον Καρζ-Ἰσμαήλάκην καὶ τινὰς ἄλλους προκοίτους ὀθωμανούς. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ὁ Φωτιᾶδης πασῶς ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς χριστιανούς τὴν χρῆσιν τῶν σημαιῶν, συστήσας αὐτοῖς συνάμκ φρόνησιν καὶ μετροπάθειαν. Τὴν πρωίαν οἱ χριστιανικοὶ συνηλθον κατὰ τὸ σῆμα; εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἐνθα εὐρίσκειται καὶ ἡ σημαία τῆς; συντεχνίας. Περὶ τὰ τέλη τῆς; λειτουργίας καὶ ἐνῶ παρεσκευάζοντο τὰ τῆς; λιτανείας, ὑπὲρ τοῦ; 1000 ὀθωμανοῦ; ἐπὶ κεφαλῆς; ἔχοντες τοὺς; προϊσταμένους τῶν τελεδῶν, συνηλθον εἰς τὰ πέριξ τῆς; Ἐκκλησίας καὶ μετὰ διακῆ; πρὸς τὸν Ἀλλάχ; δέησιν, ἣν ἐπεσφάργισεν βοῦτωδες Ἀμήν, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ πιστῶν καὶ τῆς; ἐκεῖ ὑπερηφάνως κυματιζούσης ση-

μαίας. Εὐτυχῶς ὁ χιλιάρχος Χατζῆ Κωνσταντῖνος Ἰωαννί-
δης, προὐβῶν τὰς κακοῦργους ταύτας προθέσει τῶν ὀθωμα-
νῶν, παρέταξε δύο λόχους χωροφυλακῆς εἰς τὰς γειτνιαζού-
σας τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁδοὺς, οἵτινες τῇ βοήθειᾳ καὶ χριστιανῶν
τινῶν ὀπλισμένων, ἀπέθυσαν τοῦ ὀθωμανοῦ. Ἡ ἀποτυχία
αὕτη δὲν ἀπεθάρρυνεν αὐτοῦ, ἀλλὰ σιτισωματαθέντες ἐπε-
τέθησαν ἐκ δευτέρου κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ πάλιν
ὁ ἀστυνόμος Χατζῆ Κωνσταντῖνος ξιφουλκήσας μετὰ τῶν
ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν καὶ τῶν γενναιοτέρων ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ
κατ' ἐλάχιστον βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρα-
τοῦ ἠνάγκασε τοὺς στασιαστὰς νὰ ὑποχωρήσωσιν ἐκ δευτέ-
ρου. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην σύγκρουσιν εἰς ὀθωμανὸς
διετρυπήθη ὑπὸ λόγχης στρατιώτου, τέσσαρες δὲ ἄλλοι ἐ-
τραυματίσθησαν. Μετὰ τὰ λυπηρὰ ταῦτα γεγονότα, μετε-
φέρθη ἡ σημαία εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον οἶκον τοῦ ἑορταστοῦ.
Ἐπὶ 5 ἡμέρας οἱ περὶ τὸν ναὸν δρόμοι ἐφρουροῦντο ὑπὸ
στρατιωτῶν. Οἱ χριστιανοὶ ἔκλεισαν τὰς Ἐκκλησίας καὶ
παρέδωκαν τὰς κλείδας τῷ Διοικητῇ, ὅστις ἐν τῇ μεγάλῃ
του βλακείᾳ ἐδέχθη αὐτὰς καὶ εἶπε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν:
«Αὐτὰ γίνονται καὶ ἄλλοι . . . » Ἐκτὸς τῶν Ἐκκλησιῶν,
ἐκλείσθησαν τὰ Σχολεῖα, ὁ Σύλλογος, πάντα τὰ χριστιανικὰ
καταστήματα θὰ μένωσι δὲ κλειστὰ μέχρι οὗ ὁ ἀναμενό-
μενος Μουσίρης ἔλθῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν.
Αἱ ἀρξάμεναι ἀνακρίσεις διεκόπησαν διαταγῇ τοῦ Διοικητοῦ
εὐσεβομένου δῆθεν διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως. Παρῆλ-
θον 8 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, καὶ ὅμως ὁ Γεν. Διοι-
κητῆς δὲν ἐφάνη εἰσέτι. Ἄν ἡ Γεν. Διοίκησις δὲν ἀποδείξῃ
εἰς τὴν δεινὴν ταύτην περίστασιν, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἰσχυρό-
τερος τοῦ Νόμου, τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι δὲν θὰ διοικῇ πλέον
αὕτη, ἀλλ' οἱ φαῦλοι καὶ μοχθηροὶ ἀνθρώποι τῆς νήσου.

Πρὶν ἢ δώσω πέρα εἰς ταύτην μου, θεωρῶ καθῆκον νὰ
προσθέσω ὅτι πολλὰ ὀρείλομεν τῷ χιλιάρχῳ Χατζῆ Κων-
σταντῖνῳ, διότι, τῇ ἀληθείᾳ, ἄνευ τοῦ πολυομμάτου τούτου
Ἄργου, τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον ἐκ διαμέτρου ἄλλην
στροφίν.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις συγκαλεῖται εἰς Χανία τὸν ἐρχόμενον
μῆνα τὴν 16ην τρέχοντος θὰ γείνωσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν
πληρεξουσίων.

Τὰς Κυριακὰς ὀμιλίαις τοῦ ἀφιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου
τῆς πόλεως μας ἀνέλαβον οἱ ἀξιόλογοι κύριοι Ι. Σρακιανά-
κης, Ἀντ. Μιχελιδάκης καὶ Ἄρ. Ζαφειρίδης.

Εὐχαρίστως ἀγγέλλω τὴν ἐκδοσιν ἐνταῦθα πολιτικῆς τε
καὶ φιλολογικῆς ἐφημερίδος ἡ ἀΐθρομάς, διευθυνομένη
ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμ. Ἀλεξίου, εἰς ἣν εὐχομαι τὴν μεγαλειτέρην
ἐπιτυχίαν. Κ. . . .

Ἐλθε τέλος πάντων καὶ τὸ πολιτικὸν ζήτημα καὶ
ἔλθεν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, διότι τεθέντος ζητήματος ἐμ-
πιστοσύνης μεταξύ 176 ψηφοφορησάντων, 99 ἐψήφισαν ὑ-
πὲρ τῆς κυβερνήσεως 71 κατὰ καὶ 6 ἠρνήθησαν ψῆφον.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκνεύθη ἀξιοπρεπῶς ὁ χρυσὸς καὶ
ἐντιμὸς συμπολίτης ἡμῶν ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΦΡΗΣ,
ἔμπορος, εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειάρχων τῆς πόλεως
μας. Κύριος τάξει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ὑπὸ κεραινοβόλου ἀποπληξίας προσβληθεὶς ἀπεβί-
ωσεν ἐν ἀθηροτάτῃ ἡλικίᾳ ὁ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΡΕΜΠΑΚΟΣ,
ἀδελφὸς τοῦ ἐκδότου τοῦ ἀΐθροῦ. Συλλυπούμενοι τοῖς
βαρέως πενθοῦσιν οἰκειοῖς ἐπὶ τῷ πρόωγῳ θανάτῳ αὐτοῦ, δεό-
μεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ὁ δήμαρχος Ἐρμουπόλεως κ. Δ. Βαφιαδάκης προνοῶν
περὶ τῆς τελειοτέρας κατάρτισεως τῶν δημοτικῶν σχολείων,
ἀπνηθύνθη δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν ἐν.

ταῦθα γυμναστηρίων κ. Ι Φωκιανὸν ἐξαιτούμενος παρ' αὐτοῦ
ὁδηγίαν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ διδάσκηται ἡ
γυμναστικὴ. Ὁ δὲ κ. Ι. Φωκιανὸς ἀμέτρητος ἔσπευσε ν' ἀπαν-
τήσῃ παρασχὼν πάσας τὰς δυνατὰς πληροφορίας. Τὸ παρά-
δειγμα τοῦ δημάρχου Ἐρμουπόλεως εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι
καὶ οἱ τῶν λοιπῶν δήμων προϊστάμενοι προνοοῦντες περὶ τῆς
ἀσφαλτοτέρας καὶ ἀνδρικωτέρας ἀνατροφῆς τῶν νέων.

(Κρημερίς).

Μνημόσυνον.

Τὴν 23 φθίνοντος μηνός, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ
ὠραν 8ην π. μ., μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τελεῖ-
ται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἐτήσιον
μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδέ-
μου συνδρομητοῦ τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

Τοῦτο ἀγγέλλοντες τοῖς φίλοις καὶ συμπολί-
ταις τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς
ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν ῥηθέντα
Ναὸν καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἱκεσίας αὐ-
τῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 18 Δ/βρίου 1879.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Τὰ μέλη

ΜΑΤΘ. Χ. ΒΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ, πρωτοσύγκλητος

ΝΑΟΥΜ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΝΙΟΣ.